

Info-Türk

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TÜRK
INFO-TÜRK AGENTUR

TURKS COLLECTIEF VOOR UITGAVE EN VERSPREIDING
CH. MAURICE WISER PLEIN, 13/2 - 1040 BRUSSEL
TELEFOON: (32-2) 230 34 72 WETTEL DEPOT: 2198
REKENING VAN INFO-TÜRK: BBL 310-0148714-02

Maandblad
November 1980
Nederlands 12
Prijs 20 BF
Jaarabonnement
Benelux 200 BF
Elders 250 BF

Publikatie van onze artikels
toegelaten met de vermelding
Agentschap Info-Türk

OPROEP AAN EUROPESE INSTELLINGEN

"Het fascisme dat tegenwoordig de democratie in Europese landen bedreigt is in Turkije van kracht sinds de militaire coup van 12 september 1980.

"Het Parlement is ontbonden; alle legislatieve, uitvoerende en juridische macht kwam bijeen in de bloeddorstige handen van een fascistische junta die bestaat uit vijf generaals.

"Meer dan 50.000 personen werden door de militairen gearresteerd. De leiders van de Confederatie van Progressieve Vakbonden van Turkije (DISK) zitten reeds 2,5 maand in militaire gevangenissen. Iedere dag zijn er arrestatiegolven, gericht tegen leiders en leden van politieke en democratische organisaties.

"Hoewel de junta aan de macht kwam met de bewering een einde te willen maken aan het politiek terrorisme, blijft de terreur verderduren, geleid door de Gewapende Strijdkrachten, die bij iedere operatie 5 tot 10 personen vermoorden.

"Drie politieke activisten werden reeds opgehangen, en zowat 150 politieke gevangenen wachten hun beurt af voor militaire tribunalen. ./.

"De foltering is dagelijkse kost geworden, vele progressieve gevangenen hebben "zelfmoord gepleegd" in politiecentra gedurende hun ondervragingen.

"-De pers, radio en televisie, de bioscoop zijn gecensureerd, alle progressieve tijdschriften en kranten zijn verboden.

"-Het recht van collectieve onderhandeling, van staken en de vakbondsactiviteiten werden verboden. De arbeiders werden verplicht te werken voor hetzelfde loon als drie jaar geleden terwijl de inflatiegraad 300% bereikte binnen dezelfde periode.

"-Het tiraniseren van het Koerdische volk in het oosten van het land gaat alle perken te buiten; Koerdische dorpen worden beschoten door militaire vliegtuigen.

"-De vijfledige junta die de grondwettelijke bestuursorganen opschortte voert elke dag nieuwe anti-democratische wetten in ter institutionalisering van het fascistisch regime.

"-De Europese Conventie van de Mensenrechten wordt door de militairen verkracht.

"-Hoe is het mogelijk dat een land, onder het fascistisch juk zijn plaats behoudt in de Raad van Europa, wanneer men al deze feiten in aanmerking neemt?

"-Hoe kan de Europese Gemeenschap relaties onderhouden met een fascistisch regime?

"-We roepen alle democratische en anti-fascistische machten van Europa op, vooral de Raad van Europa en het Europese Parlement om hun solidariteit te betuigen met de strijd van de Turkse volkeren om de democratie te herstellen. Het wordt tijd om de fascistische junta te veroordelen en te isoleren op internationaal gebied."

Dit is de oproep van het Comité van de Eenheid voor Democratie van Turkije, uitgegeven op 24 November '80.

De gedetailleerde informatie over de verkrachting van de Mensenrechten door de militaire junta werd reeds in een voorgaande uitgave van BULLETIN gegeven en er werd aan herinnerd dat, indien de Europese instellingen niet krachtig optreden in verband met dit onderwerp, het te laat zal zijn.

Nieuw rapport van Amnesty International over foltering in Turkije

In feite vonden in de maand november gesprekken plaats over de situatie in Turkije, op verschillende internationale niveaus.

Op de internationale socialistische conferentie in Madrid, die 500 vertegenwoordigers van 42 lidpartijen samenbracht, drukte de herkozen voorzitter Willy Brandt zijn spijt uit over de onmacht van "zijn vrienden van de Republikeinse Volkspartij" om deel te nemen aan de meeting, en hoopte hij dat "zij spoedig in staat zouden zijn actief bij te dragen voor de terugkeer van de democratie" en dat "de generaals wijs genoeg zullen zijn om dit mogelijk te maken".

De Raad van Europa, die praatte over het voorkomen van terrorisme zonder de democratische instellingen te schaden, debatteerde over de situatie in Turkije, alhoewel geen resolutie aangenomen werd.

De 26ste jaarlijkse meeting van de Noord-Atlantische Vergadering spoorde in zijn resolutie over "crisis in Turkije" de Nationale Veiligheidsraad van Turkije en de tijdelijke regering aan hun belofte om de democratie te herstellen snel na te komen door positieve stappen te ondernemen in de richting van dit doel, en spoorde tevens de lidregeringen van de Noord-Atlantische Alliantie aan om het belang dat ze hebben bij een snelle terugkeer van de democratie in Turkije en in een succesvolle oplossing voor de crisis in Turkije te benadrukken.

Wat het Europese Parlement betreft: de kwestie Turkije werd besproken op de zitting van 21 november 1980. M. Enrico Berlinguer stelde, vanwege de Communistische groep voor de relaties met Turkije te verbreken. De voorzitter van de socialistische groep, M. Ernest Glinne, zei dat het bestaan van een constitutioneel en democratisch regime in Turkije een eerste vereiste is voor het onderhouden van bilaterale relaties. Niettegenstaande deze tussenkomsten nam de meerderheid van het Parlement geen beslissing over drie voorstellen, en werden ze overgemaakt aan de betreffende commissies.

Terwijl de parlementaire organen van Europese instellingen nog steeds geen definitieve houding aannemen t.o.v. het Turkse vraagstuk, gaven de Franse en Belgische afdelingen van Amnesty International op 27 November '80 een communiqué uit en klaagden zij de folterpraktijken van de politie van het militaire regime aan.

A.I. verklaarde dat minstens 8 personen in Turkije gedood werden onder toezicht sinds de militaire staatsgreep. Vier van acht verdachte doden waren het gevolg van foltering; in twee andere gevallen wordt de politie ervan beschuldigd de slachtoffers vermoord te hebben (Voor details over deze gevallen zie BULLETIN van Oktober 1980).

Naast deze gevallen die vermeld werden in de vorige uitgave, meldde het dagblad Hürriyet op 12/10 dat İlhan Erdost, uitgever, door een soldaat gedood werd toen men hem naar het militaire politiebureau van de militaire gevangenis van Mamak bracht, toen deze de kolf van zijn geweer op het hoofd van de uitgever sloeg.

De dagbladen van dezelfde datum maakten bekend dat Bekir Bag, gevangene in de militaire gevangenis van Mamak, "zelfmoord" pleegde na een brief aan zijn ouders geschreven te hebben.

Op 16 November 1980 meldde het dagblad Hürriyet dat een progressieve universiteitsstudent, İbrahim Eski, stierf tijdens een onderzoek uitgevoerd door de politie op de plaats waar de misdaad zou hebben plaats gevonden. Een politiechef en 11 politiemannen worden ervan beschuldigd de gevangene tijdens foltering in het politiebureau van Ankara gedood te hebben en later zijn lichaam op de plaats van het onderzoek achtergelaten te hebben als was hij daar gestorven.

Nieuwe massale processen en doodstraffen

Na de executie van 3 jonge politieke activisten (zie BULLETIN oktober 1980) gingen de militaire aanklagers verder met nieuwe massa-processen met eising van de doodstraf voor vele gevangenen.

EXECUTIES:

9 Oktober 1980: Necdet Adalı en Mustafa Pehlivanoglu (in Ankara)

27 Oktober 1980: Serdar Soyergin (Adana)

DOODSTRAFFEN:

Kemal Ergin (links-vluchteling), İsa Armagan (rechts-vluchteling), Mehmet Ali Ağca (rechts-cluchtel.), Kadir Tandogan (links), Ahmet Saner (links), Recep Sariaslan (links) en Erdal Eren (links).

Alle zeven veroordelingen werden goedgekeurd door het Militaire Hof van Cassatie en na de goedkeuring van de Nationale Veiligheidsraad zullen deze van Tandogan, Saner, Sariaslan en Eren uitgevoerd worden.

Andere ter dood veroordeelden:

İbrahim Ciftçi (rechts-door het Militaire Tribunaal van het Krijgs-wet-Hoofdkwartier van Ankara)

Fikri Arıkan, Kemal Özdemir, Eyüp Özmen (rechts-door MT van KH Ankara)

Mervan Sebanu, Mustafa Seseyvis, Hüseyin Abdullah en Muhammed Dip

Ebuzerrat (Palestijnse guerrillas-door MT van KH van Ankara)

Mehmet Ertürk (links-door MT van KH van Adana)

Cengiz Ayhan (rechts-door MT van KH van İstanbul)

./.

22 personen-rechts, veroordeeld door MT van KH van Adana voor de Kahramanmaras-incidenten van eind 1978.

Ahmet Erhan(links-door MT van KH van Istanbul)

Ismail Arici(rechts-door MT van KH van Adana)

Imam Yilmazer(door het Hoger Gerechtshof van Antalya)

Ismet Sahin(door MT van KH van Istanbul)

Orhan Aydin(door MT van KH van Diyarbakir)

EISEN VAN DOODSTRAFFEN:

Naast 32 politieke activisten wiens processen reeds begonnen voor de militaire staatsgreep werden volgende processen recent voor de militaire tribunalen gebracht:

11 van 20 gedaagden van het "proces der partizanen" worden met de doodstraf bedreigd. Ze moeten terechtstaan voor het MT van het KH van Ankara sinds 7 november.

30 van 74 gedaagden van het "proces van de Dev-Yol groep" voor het MT van de KH van Ankara sinds 19 november.

6 van 41 gedaagden van het "proces van de Dev-Sol groep" voor het MT van het KH van Istanbul sinds 19 november.

Voor 8 rechtse activisten wordt de doodstraf geëist door het MT van het KH van Ankara sinds 22 november.

Voor 10 linkse activisten wordt dezelfde straf geëist door het MT van het Egeïsche KH in twee afzonderlijke gevallen sinds 23 november.

Zodanig werden tot einds november 1980:

3 personen geëxecuteerd

7 doodstraffen goedgekeurd door het militaire Hof van Cassatie

37 personen ter dood veroordeeld, de veroordeling werd echter nog niet goedgekeurd door het Hoger Gerechtshof.

97 politieke gevangenen worden voor militaire gerechtshoven nog steeds bedreigd met de doodstraf.

ANDERE MASSALE PROCESSEN TEGEN PROGRESSIEVE MENSEN

De meerderheid van de eisen voor doodstraf hebben progressieve mensen als doelwit, vooral na de staatsgreep van 12 November. Partizanen, Dev-Yol, Dev-Sol: allemaal linkse groeperingen. Daarnaast gaan de militaire aanklagers door met nieuwe massale processen te openen tegen progressieve organisaties, met als eis zware gevangenisstraffen:

VERENIGING VAN LERAARS(TOB-DER): Voorzitter Gültekin Gazioglu en 63 andere leiders van deze beroepsvereniging zullen gevonnist worden voor het MT van het KH van Ankara. Zij worden ervan beschuldigd zich vergrepen te hebben aan Artikel 141 van het Turkse Strafwetboek, waardoor zij gevaar lopen een gevangenisstraf te krijgen tot 15 jaar.

PROGRESSIEVE CULTUURVERENIGING VAN OOST-TURKIJE(DDKD): 64 leden van de culturele organisatie zullen onder arrest gevonnist worden door het militaire gerechtshof van het KH van Diyarbakir. Ze worden beschuldigd van separatistische activiteiten.

ARBEIDERS- EN LANDBOUWERDPARTIJ VAN TURKIJE(TIKP): Voorzitter Dogu Perincek en 41 andere bestuurders van deze pro-chinese partij zal terechtstaan voor het militair gerechtshof van het KH van Ankara, volgens Artikel 141 van de Turkse Strafwet.

Militaire aanklagers zijn bezig andere massale processen voor te bereiden voor alle progressieve organisaties. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken meldde dat tussen 12 september en eind november, 5.850 gezochte personen gearresteerd werden en deze voor militaire tribunalen gebracht zullen worden als de dossiers over hun geval volledig zijn.

Ook 66 parlementairen staan terecht voor burgerlijke of militaire tribunalenvoor hun daden of stellingen. 34 ervan zijn nog steeds onder arrest. Onder hen bevindt zich ook Alparslan Türkeş, voorzitter van de Partij van Nationalistische Aktie (MHP) en Necmettin Erbakan, voorzitter van de Nationale Heilspartij(MSP).

Wat betreft de leiders van 2 andere partijen die vertegenwoordigd waren in het Parlement, Bülent Ecevit en Süleyman Demirel, ex-premiers en respectievelijk voorzitter van de Republikeinse Volkspartij(CHP) en de Justitiepartij(AP); ook zij moeten terechtstaan voor verschillende beschuldigingen, zij het niet onder arrest.

Alle argumenten tegen Ecevit en Demirel zijn duidelijk bedoeld om te voorkomen dat ze opnieuw prominente figuren zouden worden in Turkije wanneer de democratie hersteld wordt. Naast deze schandelijke processen maakte de junta bekend dat men overweegt het partijvoorzitterschap te beperken tot een bepaalde periode. Na deze aankondiging nam Ecevit ontslag als voorzitter van de sociaal-democratische CHP. "Ik besloot te vertrekken, wat in ieder geval onvermijdelijk lijkt te zijn, nu," zei hij in een schriftelijke verklaring die niet in de dagbladen mocht gepubliceerd worden van de militaire junta.

KEMALISTISCH DAGBLAD VERBODEN DOOR ZOGENAAMDE KEMALISTISCHE JUNTA

Naast publicatieverbod voor meer dan 50 progressieve dagbladen en tijdschriften, en een strenge censuur op de regeringsgezinde pers, werd nu ook de publicatie verboden van het dagblad Cumhuriyet, door de krijgswet op 11 november 1980. Een kort communiqué beschuldigde het blad van laster over Mustafa Kemal Atatürk, stichter van de republiek, en van het publiceren van "onjuiste en overdreven" informatie.

Eigenlijk was het verbieden van Cumhuriyet, als zou het laster geschreven hebben over Mustafa Kemal ver van overtuigend, want de krant is het oudste dagblad van Turkije en werd onder oriëntatie van Mustafa Kemal zelf opgericht. Sinds dan werd Cumhuriyet steeds beschouwd als het voornaamste schriftelijk medium om het Kemalisme te propaganderen. De echte reden achter het verbod was de informatie over de steeds slechter wordende economische en sociale situatie in Turkije, die door Cumhuriyet op 10 en 11 november gepubliceerd werd (zie blz 7).

Anderzijds zaten bepaalde kringen die de politieke terreur in Turkije organiseerden en aanmoedigden, verveeld met de onthullingen van Cumhuriyet over wapensmokkel en de activiteiten van het Contra-Guerilla departement in het hoofdkwartier van de Stafchef (zie BULLETIN van september '80). Een paar dagen eerder spande één van de belangrijkste wapenverdelers van Turkije een proces in tegen Cumhuriyet, met een schadeëis van 35 miljoen Turkse liras.

Een andere betekenisvolle stap op de weg van de verkrachting van de persvrijheid was de dood van İlhan Erdost, uitgever van de "Sol Yayinlari". Hij en zijn broer Muzaffer Erdost, die tevens uitgever is van Sol Yayinlari werden door de militairen in hechtenis genomen voor het publiceren van marxistische klassiekers op 8 november 1980. Na hun ondervraging, toen men hen naar de militaire gevangenis van Mamak bracht, werd İlhan Erdost door een soldaat gedood toen deze met een geweerkolf op zijn hoofd sloeg. Later onthulde zijn broer dat İlhan Erdost tijdens de ondervraging brutaal gefolterd werd.

Ook de veroordelingen van progressieve intellectuelen namen toe na de militaire staatsgreep. M. Sadi Ozansu, die E. Mandel's "inleiding tot het marxisme" vertaalde, werd veroordeeld tot 7½

jaar gevangenisstraf wegens het "propaganderen van de hegemonie van een klasse over andere klassen". Artikel 142 van de Turkse Strafwet die men leende van het Strafwetboek van Mussolini in 1936 wordt door de militaire gerechtshoven in ieder politiek proces toegepast.

Niettegenstaande sommige tribunalen een beroep deden op het Grondwettelijk Hof om dit anti-democratisch artikel te annuleren besloot dit opperste gerechtshof op 29 november, na de staatsgreep en onder druk van de junta, dat het artikel wel "democratisch en grondwettelijk" was.

Hetzelfde artikel wordt toegepast om Koerdische intellectuelen die de fundamentele mensenrechten van de Koerden verdedigen, te veroordelen. Zelfs een vorige minister van publieke werken, M. Serafettin Elci, werd op 26 oktober gearresteerd door het militair gerechtshof van het KH van Ankara wegens het "propaganderen van separatisme". De burgemeester van de voornaamste stad van Oost-Anatolië, M. Mehdi Zana, wordt tevens door de militairen gezocht om dezelfde reden.

VOORNAAMSTE DOELWIT:LINKS

Niettegenstaande de leiders van de neo-fascistische partij (MHP) nog steeds in militaire gevangnissen zitten voert de junta een liquidatie-campagne tegen de linkse machten van het land.

De chef van de militaire junta, Kenan Evren, toonde zijn ware gezicht tijdens zijn reis naar Izmir en Istanbul in november en zei: "Men beschuldigt ons ervan slechts tegen rechts te vechten. Men zou moeten inzien dat iedere dag honderden, zelfs duizenden linksgerichten opgepakt worden tijdens operaties. Als we van de activiteiten van sommigen onder hen niet op de hoogte zijn zou men ons moeten helpen hen gevangen te nemen en deze liquidatie-campagne te voltooien."

De nieuwe massale arrestaties en processen (zie blz 3 en 4) tonen duidelijk dat de richtlijnen van generaal Evren uitgevoerd worden door legereenheden en para-militaire terreurgroepen van fascistische organisaties. Ondanks het feit dat hun leiders nu nog in de gevangenis zitten voor tactische reden, handelt de para-militaire "grijze wolven"-militie op bevel van de militaire junta voor de "strijd tegen het communisme"!

In zijn toespraken verklaarde generaal Evren herhaalde malen dat de tijd nog niet rijp is om een constituante op te richten, en dat het momenteel onmogelijk is een tijdschema vast te stellen voor de terugkeer van een burgerlijke regering.

Een andere generaal, Haydar Saltik, secretaris-generaal van de Nationale Veiligheidsraad, en bekend als het "brein" van de junta zei: "De Turkse gewapende strijdkrachten namen de administratie over voor: a) het beschermen van het bestaan en de onafhankelijkheid van de Turkse staat. b) het beschermen van de territoriale integriteit en de nationale eenheid. c) de versterking van de eenheid en solidariteit van het Turkse volk. d) de liquidatie van destructieve en separatistische bewegingen. e) het verzekeren van kemalistische principes in de totale publieke administratie. f) het herstel van de staatsauthoriteit die verzwakte of zelfs compleet verloren was." En de chef van de junta maakte duidelijk dat de nationale veiligheidsraad niet naar de kazernes zal terugkeren zonder deze taken vervuld te hebben.

Als wetgevende macht nam de nationale veiligheidsraad nieuwe "wetten" aan om de macht van de krijgswetauthoriteiten te vergroten, om burgerlijke aanklagers onder de authoriteit van de Krijgswetoverheid te plaatsen, om goeverneurs in staat te stellen te handelen als krijgswetbevelhebbers tijdens de burgerlijke regering, om militaire tribunalen op te richten met slechts één ./.

militaire rechter om de politieke vergrijpen te vonissen, om de krijgswetoverheid toe te laten om het even wie tot 90 dagen lang gevangen te houden zonder arrestatiebevel enz...

Anderzijds maakte de marionetten-regering van de junta op 7 november bekend dat 58 fundamentele wetten betreffende het politieke, economische en sociale leven van het land gewijzigd zullen worden door de nationale veiligheidsraad zelf, of door de "constituante", benoemd door de NVR. Tussen deze wetten zijn ook deze betreffende politieke partijen, verenigingen, vakbonden, het verkiezingssysteem, de Turkse strafwet enz...

Na al deze wijzigingen kunnen de generaals op een dag terugkeren naar een burgerlijk regime, maar het is evident dat dit een presidentieel systeem zal zijn onder de leiding van een "ex-generaal" met een paar centristische en rechtse partijen en een zogenaamd parlement. De generaals kunnen geen sociaal-democratische partij verdragen onder leiding van Ecevit, laat staan de socialistische partijen van de arbeidersklasse.

LIQUIDATIE VAN PROGRESSIEVE VAKBONDEN

Sinds 2½ maand zitten alle leiders van de Confederatie van Progressieve Vakbonden (DISK) in militaire gevangenissen. Alle progressieve vakbonden werden opgedoekt, alleen diegene die aangesloten zijn bij de regeringsgezinde confederatie (TURK-IS) heeft toelating om door te gaan met administratieve activiteiten.

Collectieve onderhandelingen en stakingen zijn totaal verboden. Meer dan 300.000 arbeiders zijn gedwongen te werken voor hetzelfde salaris als 3 jaar geleden, terwijl de inflatiegraad in dezelfde periode 300% overschreed. De militaire junta wil een loonstijging toepassen van 70% voor alle arbeiders in plaats van 300%. In een nieuw dekreet van de junta werd het recht op anciënniteitsvergoeding beperkt. Het Ministerie van Financiën bereidt een nieuw wetsontwerp voor waarbij men overweegt de salarissen voor bepaalde tijd te bevriezen.

Zelfs de voorzitter van de met rust gelaten vakbondsconfederatie, Ibrahim Denizcier, was verplicht klachten te uiten over de houding van sommige zakenlui die de delicate politieke atmosfeer trachtten uit te buiten.

Terwijl de leiders van DISK terechtstaan voor een gerechtshof volgens artikel 142 van de Turkse Strafwet, sloten de militaire autoriteiten ook een belangrijke vakbond, aangesloten bij TURK-IS: de bond van petroleumarbeiders werd verboden vanwege een uitspraak van zijn voorzitter, die zelfs niet gepubliceerd werd door de nieuwsbladen.

Niettegenstaande zijn voorzitter klaagt over de houding van bepaalde zakenlui volgt de administratie van TURK-IS zijn regeringsgezinde politiek verder. Op 21 november maakte het dagblad Tercüman bekend dat TURK-IS de junta beloofde alle dekreten te steunen om de invloed van socialistisch gezinde vakbonden op de arbeidersklasse te vernietigen. Als beloning hiervoor werd beloofd een arbeidersbank te openen die tevens toelating zal hebben transacties te voeren met gelden van immigrantenarbeiders in het buitenland.

DRUK OP IMMIGRANTENARBEIDERS

Alhoewel de spaargelden van Turkse arbeiders in het buitenland een belangrijke bron van vreemde valuta vertegenwoordigen aarzelde de junta niet ook hiertegen repressieve maatregelen te nemen.

./.

Op 11 november zond de chef van de junta een boodschap aan de directeur-generaal van de Turkse Handelsbank die zijn eerste filiaal oprichtte in Frankfurt om transfers van vreemde valuta van de Turkse arbeiders te bespoedigen. Een paar dagen later kwam de junta voor de dag met een nieuw wetsontwerp dat overweegt om Turkse arbeiders die in het buitenland anti-regeringsactiviteiten uitvoeren, de Turkse nationaliteit en hun nationale pas te ontnemen. Terwijl duizenden en duizenden Turkse gastarbeiders leiden onder de verplichting van het visa, opgelegd door West-Duitsland, Frankrijk en de Benelux, is deze nieuwe anti-democratische maatregel, overwogen door de junta, een nieuwe slag voor hen.

Om anti-regeringsactiviteiten in het buitenland te volgen besloot de NVR een bijzondere afdeling op te richten binnen zijn eigen apparaat.

Een andere beloning voor de Turkse gastarbeiders voor hun financiële hulp aan de Turkse economie is de beslissing om i.p.v. 11.000 DM, 21.000 DM te doen betalen als som die jonge gastarbeiders moeten betalen in plaats van een bepaald deel van hun militaire dienst.

REPRESSIEVE MAATREGELLEN KUNNEN BANKROET NIET VOORKOMEN

Al deze repressieve maatregelen brengen geen oplossing voor de chronische problemen van Turkije zoals inflatie, werkloosheid, het deficit aan vreemde valuta... Vooral na het aanvaarden van de economische politiek opgelegd door het IMF versnelde het proces van faillissement.

Het stabilisatie-programma van 25 januari, aangekondigd door de omvergeworpen regering Demirel en ook overgenomen door de militaire junta, gaat reeds verder dan alleen maar de "bittere pil" zoals de uitvoerders en hun raadgevers het noemen. (voor details over deze maatregelen zie vroegere BULLETFINS)

De gevolgen van deze politiek werden bekendgemaakt door het dagblad Cumhuriyet op 11 november, en zijn de volgende:

1. Niettegenstaande de aanmoedigingsmaatregelen daalden de investeringen in één jaar met 20%
2. De economische groei is 2,2% lager dan vorig jaar.
3. De inflatiegraad zal in 1980 100% overschrijden ondanks drastische maatregelen.
4. Het aantal werklozen steeg met 50% in één jaar.
5. De gemiddelde echte lonen gingen van 151 TL naar 91 TL in één jaar.
6. Het inkomen per hoofd dat in 1979 1000 Am.dollar overschreed ligt momenteel op 990 Am.dollar.
7. En tenslotte bereikte het vreemde valuta-deficit gedurende de eerste negen maanden van het jaar volgens gegevens van de centrale bank 1200 miljoen Am.dollar. Dit is 314,3 miljoen boven het niveau van verleden jaar.

Zoals reeds gezegd werd Cumhuriyet verboden wegens publicatie van deze gegevens in zijn nummer van 11 november, juist één dag later dan de 42ste verjaardag van de dood van Mustafa Kemal.

Dit is niet alleen het teken van het falen van een economische politiek, opgelegd door internationale financiële instellingen, maar ook het teken van het falen van de pogingen om een fascistisch regime te installeren in Turkije onder het mom van "Kemalisme".

PUBLICATIONS / PUBLIKATIES

INFO-TÜRK

13/2, Square Wiser - 1040 Bruxelles

Tel: 230 34 72

TÜRKÇE/TURKISH/TURC/TURKS:

Türkiye'de NATO Darbesi.....	45	FB
Türkiye NATO'dan Çıkmalıdır.....	45	FB
Göçmen İşçi Sorunu (Türkiyeli Göçmen İşçiler).....	45	FB
Uluslararası Sendikacılık Hareketi.....	45	FB
Komünizm Nedir (Sorular ve cevaplarla).....	45	FB
İşçi Sınıfı Hareketinde Sapmalar.....	60	FB
Marksizm Üzerine - V.İ.Lenin.....	45	FB
Soğuk Savaş Kışkırtması.....	45	FB
Emperyalizmin Yeni Siyaseti.....	45	FB
Türkiye'nin Ulusal Savunma Kavramı.....	45	FB
Bağlantısız Ülkeler Hareketi.....	45	FB
Savaş Üzerine (Marksist-Leninist Askerlik Bilimi).....	45	FB
Ordu Üzerine (Marksist-Leninist Askerlik Bilimi - II).....	45	FB
Pekin Militarizmi.....	45	FB
Troçkizm Sapması.....	45	FB
Türkiye Üzerinde Haşhaş Tuzağı.....	45	FB
Mustafa Suphi, Kavgası ve Düşünceleri.....	45	FB
Mustafa Suphi ve Yoldaşları.....	45	FB
Fransız Solunun Ortak Programı.....	60	FB
Kaçak (Anadolu'dan Hikayeler).....	45	FB
Amigo (Anti-faşist çocuk kitabı).....	45	FB
Slav Halk Masalları (Resimli Çocuk Kitabı).....	45	FB
Lenin (Resimli Çocuk Kitabı).....	45	FB
4 YILLIK TÜRKÇE İNFO-TÜRK BÜLTENİ KOLLEKSİYONU (1976-1980).....	1600	FB
TEK CEPHE GAZETESİ (DİB-AK Yayın Organı - 24 sayılı abone).....	400	FB

FRANÇAIS:

BULLETIN MENSUEL INFO-TÜRK (Abonnement annuel).....	250	FB
COLLECTION DE 4 ANS des BULLETINS INFO-TÜRK (1976-1980).....	1600	FB
Programme du Parti Ouvrier de Turquie (TIP).....	45	FB
Résolutions du 2ème Congrès du TIP.....	15	FB
Massacre à Ankara, Pourquoi?.....	45	FB
Turquie et le Monde d'aujourd'hui - Behice Boran.....	45	FB

ENGLISH:

MONTHLY BULLETIN INFO-TÜRK (Annual Subscription).....	250	FB
4-YEAR COLLECTION of the BULLETIN INFO-TÜRK (1976-1980).....	1600	FB
Resolutions of the 2nd Congress of the Workers' Party of Turkey (TIP).....	15	FB
Massacre in Ankara, Why?.....	45	FB
Turkey on Torture (On the repression of 1971-73 period).....	90	FB
Turkey: Torture and Political Persecution (on the same period).....	90	FB

NEDERLANDS:

MAANDELIJKSE PERIODIEK INFO-TÜRK (Jaarlijks Abonnement).....	200	FB
JAARLIJKS VERZAMELING INFO-TÜRK (1979-80).....	400	FB
CHANSONS ET POEMES/ŞİİRLER VE DEYİŞLER (français/turc).....	30	FB
DİRENİŞ AFİŞLERİ/POSTERS OF RESISTANCE/AFFICHES DE RESISTANCE.....	90	FB
NAZİM HİKMET A 75 ANS / NAZİM HİKMET 75 YAŞINDA (français/turc).....	90	FB

Havale/Payment/Paiement/Betaling:

INFO-TÜRK, 13/2, Square Wiser - 1040 Bruxelles - BELGIQUE